

Toni Orationum.

B) Est etiam in usu alius tonus ferialis, qui assignatur pro Orationibus positus in fine Psalterii post Antiphonas B. M. V.; pro Oratione *Dirigere* ad Primam, et pro Orationibus in Officio vel Exsequiis Defunctorum quando cum minori clausula dicuntur. Inservit etiam pro Orationibus Litaniarum, Aspersiois Aquae benedictae in Dominicis, et si quae sunt aliae hujusmodi, ut est Oratio post pedum ablutionem, et Orationes omnes in Benedictionibus Candelarum, Cinerum et Olivarum.

Hic alter tonus in omnibus convenit cum primo tono feriali (A), praeterquam quod in fine Orationis, et conclusionis, fit punctum per semiditonum.

Oratio *Libera nos* in Parasceve et omnes quae ante Missam Sabbati Sancti habentur (et pro benedictione Fontium) cantantur sub primo tono feriali. Quae vero ponuntur pro benedictione ignis et incensi, leguntur.

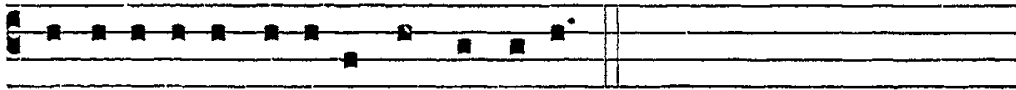
In primo tono feriali cantantur Orationes quando praemittitur monitio *Flectamus gēnua* :

Sacerdos : Diaconus : Subdiaconus :

O-rémus. Flectámus génu- a. Levá- te. Praesta...

Oratio *Super populum* in Quadragesima dici potest in primo vel altero Tono feriali, post monitionem :

Humi- li- á-te cá-pi-ta vestra De- o.

Toni antiqui ad libitum.

Sed olim pro Orationibus duplex usurpabatur tonus, quorum usus in quibusdam Ecclesiis, et apud veteres Ordines perseverat cum variationibus quae ad essentiam non pertinent : unus, *solemnis* dictus; alter, *simplex*.

Tonus *solemnis* adhibetur pro omnibus Orationibus Missae (praeter Orationem *Super populum*); pro Oratione principali ad Matutinum, Laudes et Vesperas, pro Orationibus Suffragiorum et Commemorationum in Laudibus et Vesperis (idque totum sine distinctione ritus festivi vel ferialis); insuper pro omnibus Orationibus quibus praevia est monitio *Flectamus gēnua*, in quibuslibet Functionibus.

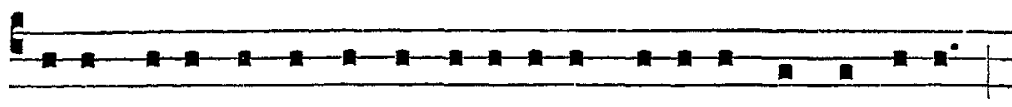
Tonus *simplex* inservit pro Oratione diei ad Horas minores, pro Oratione post Antiphonam B. M. V. in fine Officii, et ceteris Orationibus, vel in Aspersione, aut in Benedictionibus, Litanis, et in quibuscumque Functionibus dicendis (praeter illas quas praecedit monitio *Flectamus gēnua*, ut supra).

Adhibetur etiam in Officio Defunctorum, etiam ad Vesperas et Laudes, in Exsequiis et Absolutionibus (non autem in Missa).

Tonus solemnis.

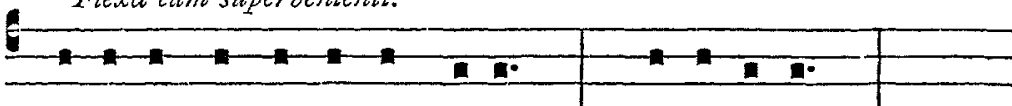
D Omi-nus vo-bis-cum. [Pax vo- bis.] R̃. Et cum spí-
 ri-tu tu-o. Orémus. Ma-jestá-tem tu-am Dómi-ne supplí-
Flexa.
 ci-ter exo-rá-mus : ut sic-ut Ecclé-si-ae tu-ae be- á-tus An-
 dré-as Apósto-lus éxsti-tit praedi-cá-tor et rector; i-ta apud
Punctum.
 te sit pro no-bis perpé-tu-us intercéssor. Per Dóminum no-
 strum Je-sum Christum Fí-li- um tu- um, qui tecum vi-vit et
 regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni- a
 saécu-la saecu-ló-rum. R̃. Amen.

Alia conclusio : Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre [vel : Qui

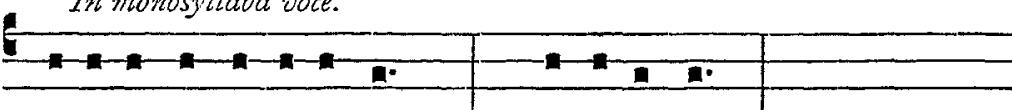
tecum vi-vit et regnat] in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De- us, etc.

Flexa cum supervenienti.

pré-ci-bus nostris accóm-mo-da. afflí-gimur.

In monosyllaba voce.

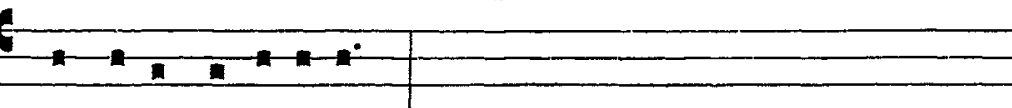

mo-ri-éndo conféssi sunt. *vel* : conféssi sunt.

Exempla pro puncto.

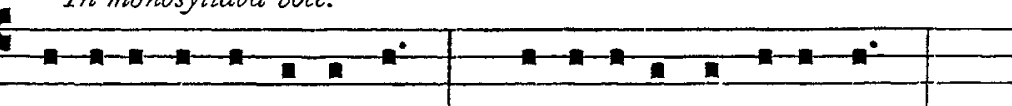

ve-tústa sérví-tus tenet. pro-pi-ti-a-ti-ó-nis accé-le-ret.

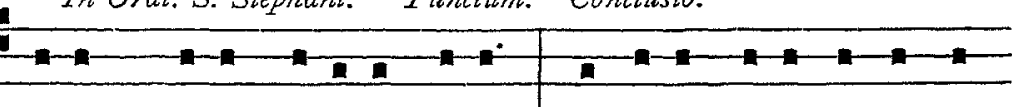
pérfru-i lae-tí-ti-a.

In monosyllaba voce.

red-í-me-re digná-tus es. *vel* : red-í-me-re digná-tus es.

In Orat. S. Stephani. Punctum. Conclusio.

Je-sum Christum Fí-li-um tu-um. Qui tecum vi-vit et regnat...

In ipsa Oratione fit flexa tantum, in fine primae distinctionis.

Post flexam, et post pausam quamlibet, tenor non statim, sed mediante unius toni intervallo, resumí debet.

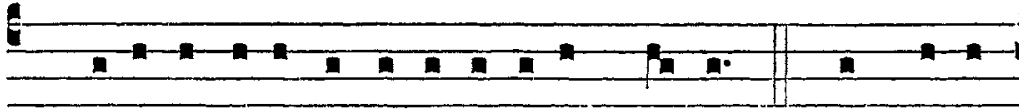
Si Oratio sit solito longior, ut Oratio *A cunctis, Omnipotens sempiternae Deus*, in Quadragesima, vel aliquae ex iis quae dicuntur post Prophetias in Sabbato Sancto, ut etiam multae in Pontificalibus Functionibus (quae post *Flectamus gēnua* in hoc tono sunt cantandae) : punctum fieri potest in ipso corpore Orationis semel vel pluries, prout fert textus, sed ita ut inter punctum et punctum fiat semper flexa.

Hic tonus (ubi est in usu) adhibendus est quandocumque praecessit monitio :

Orémus. Flectámus génu- a. Levá-te. Pópu-lum tu- um...

(Si pro Dóminus vobiscum. dicendus sit V. Dómine exáudi. sic cantatur :

V. Dómi-ne exáudi o-ra-ti- ónem me- am. R̃. Et clamor

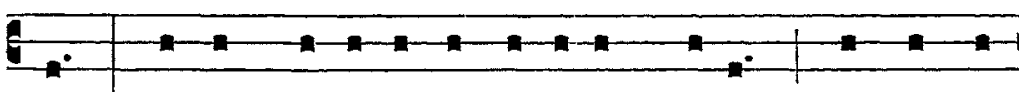
me- us ad te vé-ni- at.)

Tonus simplex.

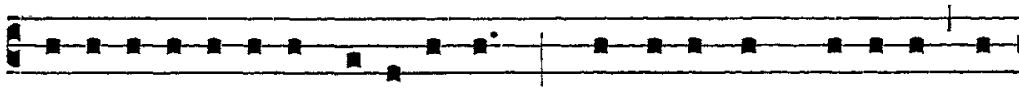
D

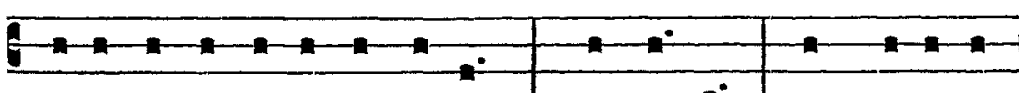
Ominus vo-bíscum. R̃. Et cum spí-ri-tu tu- o. O-ré-
Flexa.

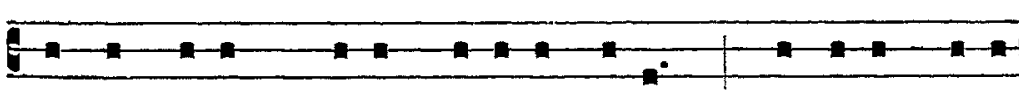
mus. Praesta, quaésumus omní-pot-ens De- us : † ut semper
Metrum.

ra-ti- ona-bí-li- a me-di-tántes, * quae ti-bi sunt plá-ci-ta, et
Punctum. Conclusio.

dictis exsequámur et factis. *vel* : et fa-ctis. Per Dómi-num

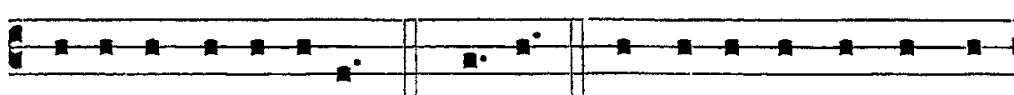

nostrum Je-sum Christum Fí- li- um tu- um : † qui te-cum vi-vit

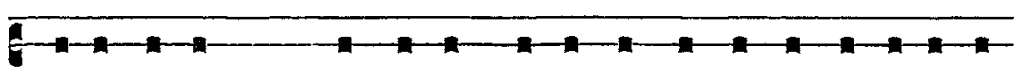

et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De- us, * per ómni- a

Alia conclusio.

saécu-la saecu-ló-rum. R̃. Amen. Qui vi-vis et regnas cum

De- o Patre [*vel* : Qui te-cum vi-vit et regnat] in u-ni-tá-te

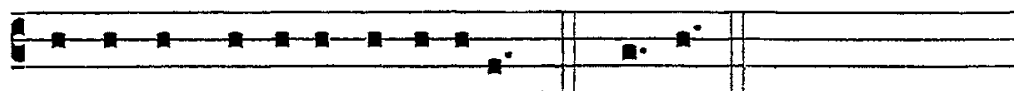

Spí-ri-tus Sancti De- us, * per ómni- a...

Conclusiones breviores.

Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen. *vel* : Qui vi-vis et

regnas in saécu-la saecu-ló-rum. R̃. Amen.

Flexa cum supervenienti. In monosyllaba.

concé-de lae-tí-ti- am. conféssi sunt. *vel* : conféssi sunt.

digná-tus es. *vel* : digná-tus es.

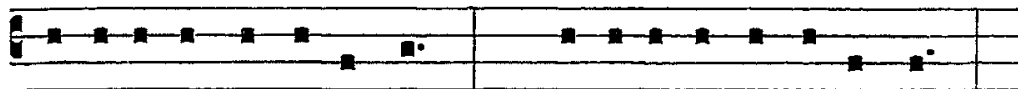
Metrum cum supervenienti.

subsí-di- a cónfe-rat. concé-de pro-pí-ti- us. praesta, quaésu-

Metrum in monosyllaba.

mus. ad pro-te-géndum nos. *vel* : ad pro-te-géndum nos.

Punctum in monosyllaba.

red-íme-re digná-tus es. *vel* : red-íme-re digná-tus es.

vel : digná-tus es.

Punctum in fine Orationis ante conclusionem fit per semiditonum vel per diapente, juxta receptum usum. Ante R̃. *Amen*, punctum semper fieri debet in semiditono, etiam si desit conclusio proprie dicta, ut in Oratione *Deus qui salutis aeternae*, quando post Ant. *Alma redemptoris* dicitur.

Flexa regulariter fieri debet in fine primae distinctionis; omittitur tantum quando Oratio est brevior. Metrum numquam omittendum est.

In Orationibus quae longiores sunt, ut in Benedictionibus solemnibus, et in Pontificalibus Functionibus, alternantur flexa et metrum. Si vero textus in plures periodos dividatur, in fine cujusque periodi fit punctum ut in fine Orationis.

Oratio *Super pópulum* quae in Missis ferialibus Quadragesimae dicitur post ultimas Orationes, cantanda est etiam in tono simplici praemissa monitione : *Humiliáde cápita vestra Deo*, ut supra.

*Nota in hoc Antiphonario Orationes his signis muniri quae tonis antiquis conveniunt. Scilicet ad signum †, debet fieri flexa tonis simplicis; ad *, metrum. Si deest signum †, locus non est flexae, quae omittenda est.*

*In tono solemni, flexa fit ad signum †; ad signum *, pausa tantum. Si desit †, flexa fit ad *.*

*Orationes quae in Vesperis tantum dicendae sunt (Orationes Suffragiorum et Vesperarum in Feriis Quadragesimae) unicum exhibent signum *, pro flexa toni solemnis, in quo sunt cantandae.*

Ad Horas Minores, Oratio diei, quae debet cantari sub tono simplici, requirenda est e Laudibus.